

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Du kommer

Citation: Ploug, Carl: "Du kommer", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 395. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid92743/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

**Du kommer.**

Du kommer — saa er Alting godt  
Og alt det Onde glemt,  
Saa er min Vraa et Marmorslot,  
Og i mit Bryst har Sangens Drot  
De bedste Strenges stemt.

Du kommer — saa er Himlen blaa  
Og alle Skyer Guld,  
Og alle Skovens Fugle slaa,  
Og Høstens Mark af Blomster smaa  
Er atter ganske fuld.

Du kommer — saa er Livet smukt  
Og hver en Time ler;  
Saa standser Intet Tankens Flugt,  
Saa bærer al min Gjerning Frugt,  
Og hvad jeg ønsker sker.

Du kommer — saa er Livet rigt  
Og al dets Møje let:  
Saa er et Legetøj min Pligt,  
Min Hvile et fuldbaaret Digt.  
Og Klang mit Aandedræt.

Du kommer i din Elskers Favn,  
Og bygger der og bor —  
Saa kjender Sjælen intet Savn,  
Saa kjender Glæden intet Navn,  
Og Læben intet Ord.

---

### Da hun var tyve Aar.

---

Nu fylder Du de tyve Aar,  
Min yndige Veninde!  
Og over Grændseskjellet gaar  
Til Livets Sommer fra dets Vaar,  
Fra Mød til moden Kvinde.

Ifjor, da vandrod Du i Drøm  
Med lukte Øjelaage,  
Og paa din Længsels dybe Strøm,  
Som rulled ren og varm og øm,  
Der laa en Billedtaage.

Da vidste Du ej ret, hvad Trang  
Der voxed i dit Hjerte,  
Ej hvad der i din Sjæl gav Klang,  
Saa tidt din bløde Stemme sang  
En Sangers Fryd og Smerte.